

“Η Ρωμανία και αν πέρασεν, ανθεί και φέρνει και άλλο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης λειτούργησε και κήρυξε το Θείο Λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Κυριακή 24 Μαΐου 2020. Μετά τη Θεία Λειτουργία τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, παρουσία του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου, των Βουλευτών Ημαθίας κ. Αναστασίου Μπαρτζώκα, κ. Λαζάρου Τσαβδαρίδη και κ. Φρόσως Καρασαρλίδου, του Αντιπεριφερειάρχη Ημαθίας κ. Κωνσταντίνου Καλαϊτζίδη, των Δημάρχων, Βεροίας κ. Κωνσταντίνου Βοργιαζίδη και Ναούσης κ. Νικόλα Καρανικόλα και των λοιπών τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών καθώς και με την συμμετοχή της Ευξείνου Λέσχης Ναούσης και άλλων πολιτιστικών συλλόγων και σωματείων.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του αφού ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή αναφέρθηκε ιδιαιτέρως στην Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «ή Ρωμανία κι ἄν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρνει καί ἄλλο».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στο μνημείο της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού στο «Κιόσκι» Ναούσης ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων.

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γο-νεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ». Στήν ἐρώτηση τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου γιά ποιόν λόγο ὁ τυφλός πού συνάντησαν στόν δρόμο τους γεννήθηκε τυφλός, ὁ Χριστός δίδει μιά ἀπροσδόκητη ἀπάντηση, ἀναιρώντας καί τίς δύο ἐναλλα-κτι-κές προτάσεις τῶν μαθητῶν του.

Δέν γεννήθηκε τυφλός οὔτε ἐπειδή ὁ ἴδιος ἀμάρτησε οὔτε ἐπει-δή ἀμάρτησαν οἱ γονεῖς του, ἀλλά γιά νά γίνουν φανερά τά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Δέν ἀρκεῖται ὅμως μόνο σέ αὐτή τήν ἀπάντηση ὁ Χριστός. Τήν ἐπι-βεβαιώνει καί μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ. Γιατί στό ση-μερινό θαῦμα δέν εἶναι ὁ τυ-φλός πού πλησιάζει τόν Χριστό. Δέν εἶναι ὁ τυφλός πού ζητᾷ νά θεραπευθεῖ. Πιθανόν, ἄλλωστε, δέν γνώριζε ποιός περνοῦσε δίπλα του καί δέν μπορούσε νά φαντα-σθεῖ ὅτι ἦταν δυνατόν νά ἀπο-κτήσει τό φῶς πού δέν εἶχε δεῖ ποτέ στή ζωή του. «Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέωξέν τις ὀφθαλ-μούς τυφλοῦ γεγεννημένου», θά πεῖ ἀργότερα στούς Φαρισαίους, ὅταν ἐκεῖνοι θά ὑποστηρίξουν ὅτι ὁ Χριστός, πού τοῦ ἄνοιξε τά μάτια, εἶναι ἓνας ἀμαρτωλός ἄνθρωπος.

Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού πλη-σιάζει τόν τυφλό καί ὡς στοργικός Δημιουργός ἀποκαθιστᾷ τήν ἀτέ-λεια καί τοῦ χαρίζει τό φῶς.

Ἄν ὁ τυφλός δέν εἶχε βρεθεῖ σ’ αὐτή τήν κατάσταση, ἴσως νά μήν εἶχε γνωρίσει ποτέ τόν Χριστό. Ἴσως νά ἦταν ἓνας ἀπό τούς πολ-λούς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι μπορεῖ καί νά εἶχαν ἀκούσει τόν Χριστό, μπορεῖ νά εἶχαν περάσει δίπλα του καί νά εἶχαν δεῖ κάποιο θαῦμα του, ἀλλά δέν εἶχαν δώσει σημασία καί τό εἶχαν ξεχάσει. Ὅμως τώρα πού ὁ Χριστός τόν θεραπεύει προσω-πικά, τοῦ ἀνοίγει τά μάτια καί τοῦ ζητᾷ νά πιστεύσει στόν Υἱό τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τυφλός βλέπει νά ἀπο-καλύπτονται ἐνώπιόν του, νά ἀποκαλύπτονται μπροστά στά μέ-χρι τότε κλειστά του μάτια, «τά ἔργα τοῦ Θεοῦ».

Πολλές φορές ἀποροῦμε γιά πράγ-ματα πού συμβαίνουν γύρω μας, γιά

καταστάσεις και συνθήκες που επικρατούν και πιστεύουμε ότι δεν θα έπρεπε να είναι έτσι, για δοκιμασίες και θλίψεις που μας επισκέπτονται και εμείς αντι-δρούμε και διαμαρτυρόμεθα και κάποιες φορές γογγύζουμε ένα-ντίον του Θεού γιατί τίς επιτρέπει.

Πολλές φορές δυσκολευόμεθα να κατανοήσουμε γιατί έρχονται κά-ποια πράγματα στη ζωή μας που δεν τα θέλουμε, που μας στερούν κάποια προσφιλή και αγαπητά μας πρόσωπα, που δοκιμάζουν την υπομονή μας, και λέμε «γιατί, Θεέ μου; γιατί σέ μένα;»

Όλες αυτές οι απορίες και τα ερωτήματα που συχνά ανακύπτουν στην ψυχή όλων μας παίρ-νουν σήμερα την απάντησή τους όχι από κάποιον άνθρωπο αλλά από τον ίδιο τον Θεάνθρωπο Ήη-σοῦ. Όλα αυτά που συμβαίνουν και γίνονται στη ζωή μας και στον κόσμο γύρω μας γίνονται για να φανερωθούν, για να αποκαλυ-φθούν, σε όσους έχουν τη διάθεση να τα δοῦν, τα έργα του Θεού. Διότι ή διάθεση του ανθρώπου και ή πίστη του είναι οι προϋπο-θέσεις για να δεῖ τό θαῦμα και κατανοή-σει ὅ,τι ή αγάπη του Θεού του ἀπο-καλύπτει. Διότι τό θαῦμα τῆς ση-με-ρινῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁρά-σεως του ἐκ γενετῆς τυφλοῦ δεν τό ἔζησε μόνο ὁ θεραπευθεῖς τυ-φλός, τό διαπίστωσαν και οἱ φαρι-σαῖοι. Ὅμως αὐτοί, ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνον, δεν θέλησαν να πιστεύ-σουν, και ἔτσι στερήθηκαν τήν εὐκαιρία να φανερωθούν και σέ αὐτούς τά έργα του Θεού. Και τό σπουδαιότερο μεταξύ τῶν ἔργων του Θεού δεν εἶναι ἄλλο παρά ή σωτηρία του ἀνθρώπου. Ὅσα κά-νει ὁ Θεός, σέ αὐτό ἀποβλέπουν, στη σωτηρία μας, και αὐτήν κέρ-δισε και ὁ τυφλός του σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ἀλλά θά κερδίσουμε και εμείς, ἐάν ὑπο-μένουμε, μέ ἐμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεού, ὅσα Ἐκεῖνος ἐπιτρέπει να μᾶς συμβοῦν, γιατί μέσα ἀπό αὐτά ἀπεργάζεται τή σωτηρία μας, ἀπεργάζεται τή σω-τηρία ὅσων τόν πιστεύουν και του προσφέρουν τήν εὐλικρινῆ τους διάθεση.

Σήμερα ὁ Ἑλληνισμός καί ἰδιαιτέρως ὁ Ποντιακός Ἑλληνο-σμός, τιμᾷ μία θλιβερή ἐπέτειο, τι-μᾷ τήν τραγική ἐπέτειο τῆς Γενο-κτο-νίας τῶν πατέρων μας, τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Τιμᾷ τόν ξεριζωμό καί τό μαρτύριο χιλιά-δων προγόνων μας πού θυσιάσθη-καν ἐν ὀνόματι ἐνός τυφλοῦ φα-νατισμοῦ, πού ἐπιδίωκε νά ἐξα-λείψει τήν ἱστορία καί τά ἀνεξί-τηλα ἴχνη τοῦ πολιτισμοῦ πού ἄφησαν οἱ Ἕλληνες στόν Πόντο γιά τρεῖς χιλιάδες χρόνια. Τιμᾷ τή μνήμη καί τή θυσία ὅλων ἐκείνων πού στάθηκαν ὄρθιοι ἀπέναντι στή λαίλαπα ἐνός μισαλλόδοξου δυνάστη πού θέλησε νά τούς ἀφα-νίσει καί νά τούς ἐξαφανίσει, γιατί νόμισε πώς ἔτσι θά ἐδραίωνε τή θέση του σέ ἕναν τόπο πού στήν πραγματικότητα δέν τοῦ ἀνήκει καί πού ἀκόμη καί σήμερα, ἑκατόν ἕνα χρόνια μετά τή φοβερή γενο-κτονία, ὅποια πέτρα καί ἄν σηκώ-σει κανείς καί στό πιό ἀπόμακρο καί ἀπόκρημνο βουνό μιά λέξη ἔχει χαραγμένη ἀπό κάτω: Ἑλλη-νισμός.

Ἐπέτρεψε ὅμως ὁ Θεός αὐτή τή δοκι-μασία, ἐπέτρεψε αὐτόν τόν ξε-ριζωμό, τό μαρτύριο καί τήν προσ-φυγιά, γιά νά δείξουν οἱ Πόντιοι τή ἀκατάβλητη δύναμη τῆς ψυχῆς καί τῆς θελήσεώς τους. Γιά νά δείξουν ὅτι, παρά τίς κακουχίες πού ὑπέμειναν, ἄντεξαν καί στά-θη-καν ξανά στά πόδια τους καί μεγαλούργησαν καί πάλι, ὅπου καί ἄν βρέθηκαν, καί δέν ξέχασαν ποτέ τόν Πόντο, τήν πατρίδα, τή γλῶσσα, τήν ἱστορία, τά ἦθη καί τά ἔθιμά τους, γιά νά θυμίζουν καί σέ ἐκείνους πού νόμισαν ὅτι θά τούς σβύσουν ἀπό τόν χάρτη ὅτι «ἡ Ρωμανία κι ἄν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρνει καί ἄλλο», ὅταν βέβαια ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός εἶναι ἐνωμένος καί ἀγωνίζεται ἀπό κοι-νοῦ γιά τή δικαίωσή του.

Τιμώντας τή θλιβερή αὐτή ἐκα-το-στή πρώτη ἐπέτειο τῆς Γενοκτο-νίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐδῶ στήν ἡρωική Νάουσα, πού ἔζησε καί αὐτή πρίν ἀπό διακόσια σχεδόν χρόνια τό δικό της ὀλο-καύ-τωμα, μνημονεύουμε τή θυσία τῶν μαρτυρικῶν προγόνων μας καί προσευχόμεθα νά μήν ἐπι-τρέψει ὁ Θεός ποτέ ξανά νά ζήσει ὁ Ἑλληνισμός μία τέτοια συμφορά, ἀλλά καί εὐχόμεθα ἡ δύναμη τῆς ψυχῆς τους νά μᾶς ἐμπνέει ὅλους μας πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ!](#)